

عنوان مقاله:

ضمانت اجرای کیفری گروگان گیری در حقوق ایران با نگاهی به اسناد بین المللی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق کیفری، دوره 5، شماره 19 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

نبی اله غلامی - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه علامه طباطبائی (نویسنده مسئول)

محمدجعفر حبیب زاده - استاد دانشکده حقوق دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

گروگان گیری جرمی است که با هدف واداشتن شخص ثالث به ارتکاب یا عدم ارتکاب رفتاری، از دیرباز مورد توجه مجرمان بوده است. ضرورت مقابله با این جرم به دلیل آثار و تبعات داخلی و بین المللی آن، باعث توجه بیش از پیش نظام های حقوق کیفری به مقابله با آن در سطح ملی و بین المللی شده است. جرم انگاری این موضوع که در اساسنامه دیوان کیفری بین المللی (1998) به عنوان یکی از مصادیق جنایت جنگی نشانگر عمق نگرانی جامعه بین المللی نسبت به این جرم است. کنوانسیون مقابله با گروگان گیری (1979) به عنوان مهم ترین سند اختصاصی تدوین شده در خصوص این جرم، کشورهای عضو را موظف به حذف ضمانت اجرایی کیفری برای مرتکبین این جرم نموده است. چرا که در ایران، به رغم تصویب این کنوانسیون در مجلس شورای اسلامی، هنوز ضمانت اجرای کیفری خاصی برای مرتکبان این جرم پیش بینی نشده است. از این رو در موارد ارتکاب این جرم، رویه یکسانی در جهت تعیین مجازات برای متهمان به ارتکاب جرم مذکور وجود ندارد. در این نوشتار با بررسی این کنوانسیون و سایر اسناد بین المللی و مقررات مرتبط در حقوق ایران، با تبیین ارکان تشکیل دهنده جرم مذکور، مجازات های قابل اعمال در خصوص این جرم در نظام کیفری ایران مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

گروگان گیری، بازداشت، آدم ربایی، توقیف غیرقانونی، اسناد بین المللی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/681720>

